

Primum

preceptum

per res pnoiatas i dū ordīne
iacto sīd, q̄ nō oport; actu
aliter sic tendere. sed ut actus
nři fint vere boni sufficit q̄ req̄
ritur ut cadat sup debitā ma
teriam. et ut alias sint bñ circū
stanconati. q̄ referatur in de
um actualiter vel virtualiter.
Tamē q̄ to plus quis actu in
deum referrat tñto plus mere
tur. Sicut mercator ad remo
tam terrā paruā rem portans.
lucratur plus q̄ alter cū eq̄li
re in p̄mquo manēs. oportet
enī ad m̄nus h̄vie; taliter esse
dispositū i animo p habitum
acquisitū ex actualib; relacō
nib; in dū aut p habitū ifusū.
aut per generale intencionem
fatiēdi oia propter dū q̄ si se re
solueret q̄ actualiter cogitar;
de deo et de relaciōe in ipſū sta
tim referret in eū. Exemplū in
fili; p̄ amat filiū propter quē
ditādum mercatur circuit ma
riateras perambulat non sem
per actualiter talia ordinans
in filiū ditacōem. sed sufficit q̄
labores pnomiati impati sint
aliqñ a dilectione filiū cui? ipse
rū virtus manet in sequētibus.
Simile de volentire romam.
non oportet q̄ in itinere pere
grinus talis semp actu cogit;
de fine sc; de roma h̄ mediante
vna cītate attigit aliā; et sic ēi
q̄ proposito. Tercio querit;

Capitulū

Quintum

an ad hoc q̄ actus nostri sint
boni moraliter vel meitoie exi
gatur q̄ a cītate seu a dilecti
one dei incipiāt et cīnventur.
originentur et ordinētur. Rū
sio q̄ sic nā q̄ oriri oporteat a
dilectione dei patet per aug⁹.
in de spiritu et littera. d. non ē
fructus bonus qui de radice ca
ritatis non surgit. Caritas au
te est dei dilectio ex acquisito
habitu vel m̄fuso procedens.
q̄ etiā nullus actus sit bonus
moraliter nisi immediate ten
dat i deum ut dei dilectio pri
maio exposta vel immediate
tendat p alia opera in deum fi
nalit: p; p aug⁹. in de ci. dei
li. xix. vbi dic. nullas esse veras
virtutes si in deū finalit' non
referatur. Ex quibus pt; neccā
rium fore actus nostros origi
nari et terminari a deo i deum.
verbi ḡtia. Ad hoc q̄ dilectio
tua vel proximis sit bona mora
liter exigitur ut dei dilectō sit
cā dilectionis proximā q̄ prox
imū diligas finaliter propter
deum. Sic de elea et de alijs.
Sed ut sint opa nrā etiā mei
tōia oport; ut ex ifusa dilectō
ne procedant vice; ex cītatis
habitū. i. corī. xiiij.

Capitulum quintū

Quoniam hoc p̄ceptū fa
ciūt plūni creaturā
sibi p fine statuēdo

Prīmū

Preceptū

quā creaturā plū deo diligunt.
ut hōnores. diuitias. volupta-
tes. sciētiam. & plura alia. pro-
cuus intellectu nōdum scdm
tho. pma. i. q. i. q. semp est ali-
quid in corde hōis qd homo su-
me diligit. & in qd maxie vitā
suā ordinat. **E**t hoc dicitur vi-
tim finis hōis. **E**t ad illud ha-
bet hō quasi specialiter fatiem
aie. id ē supremam intencionē
cōuersā. **E**t si hoc ē deus. tūc hō
est in statu salutis. & si subito
mozeretur saluaretur. **S**i ve-
ro est creatuā. iam est in statu
b dānacōis. **D**ñ r̄gula talis
a doctoribus sacre thoologie
elicitur. **E**t sit prima Ad noscē,
dū peccata mōrlia a vñalib?
qñ amor vel affectio ad crea-
turā ad se vel aliu tātū crescit.
vel ē amor tā magn⁹ q̄ in eo
cōstituitur vltim⁹ finis. id ē q̄
aliq̄s nec actu. nec habitu or-
dinat illā creaturā. nec eius di-
lectionē. aut etiā scipm in deū.
sed vellet cū tali creatura oten-
tari. & nō curare deū offendere.
nec p̄ceptum eius transgredi.
pter illam creaturā. est mōrle
peccati. q̄ est aliqlis cōtemp-
tus dei. **E**t h̄c nō sit formalis.
tn est fruicō creature. & prepo-
nitur creatura dō. vel etiā cum
aliq̄s. vellet cum creatura hic
semp manere nō curādo de b̄tū
tudine. licet enī nō sint rudes su-

Capitulū

Quintū

per hoc temptandi. tn semp ta-
lis amor ē p̄cēm mōrle. qñ aut
aliq̄s diligit creaturā plū q̄ de-
beret h̄c ppter hoc nollet deū
offendere. nec amicitia ei⁹ p̄dē.
nec trās gredieis p̄ceptū non
oport; q̄ tūc sit mōrle. **A**lia re-
gula secūda vie; satis cordas
cū pma ē. q̄ qñ aliqd cōmittit
nōbilit̄ otrā dilcōe; deū est
mōrle. qñ nō. tūc est vñmale.
Qn̄ aut aliqd sit otrā dilcōe; deū
p̄t attēdi penes hoc q̄ repug-
nat caitati & aicitię quā ad deū
h̄re debem⁹ sup oia. **T**ertio c
mō dīligēd⁹ ē de⁹ sup oia app-
ciabilit̄ sic q̄tā caē h̄xā & tā app-
ciem̄ deū. q̄ ppter nullā creatu-
rā eo carere velle. h̄c oib⁹ alijs
a deo eis p̄ponim⁹. & q̄ tāfir-
mo amore deo adlxreamus. q̄
ppt nullā creaturā. nec ppt oē
fil. aliqd fatiam⁹ aut vñimus
otrariū dīme dilcōi. id ē otrriū
dei p̄ceptis. q̄ enī delibēate fūt
cōtra dīma p̄cepta. sūt cōtraria
dīme dilcōi & caitati. q̄ fūt p̄c-
pata mōrlia q̄ tollūt caitatē. **I**
lud etiā vñdr velle sco. i. iij. di-
xxvij. vbi dic. q̄ hō d; deū extē
fūe diligere sup oia. ita q̄ nul-
lū aliu d. nec oia fil. sūt eq̄ app-
ciabilia sic de⁹. h̄c q̄ omia alia
vellet cicius non esse. q̄ deum
nō esse. **E**t debet etiam intensi-
ue deum diligere sup omnia.
ita q̄ facili⁹ debret inclinari

Primum

Preceptum

ad contrarium dilectionis cuiuscumque alterius. quod ad contrarium dilectionis dei. **E**ccl autem racio hoc quod deus est illa preiosa margarita quam negotiator ille iument qui abiit et vendidit vniuersa que habuit et emit eam. math. xiiij. **I**tem cum deus infinitus sit in beatitate. misericordia. et similibus attributis intensius et extensius. ideo per infinitis modis non debet offendiscere augustinus. **C**ur deus homo te stultissimus es? quod contemptu thesauro grandi papi liones insequuntur sicut pueri. quod tamen faciunt qui creaturam plus quam deum diligunt. **C**ontra hoc preceptum faciunt quicunque intuitu alienigenae lucri temporalis consilium ut sit in emendo vel vendendo. a delectacionis ut sit luxurianti. aut honoris. ut sit superbiendo. vel vano gloriando. factum contra dei preceptum. **T**ales non diligunt deum super omnia. sed diligunt creaturam plus quam deum. quod appetere eam plus placet eius talis creatura quam diuina voluntas in preceptis. **E**t apparetur vere vel interpretatio creaturam plus quam deum. unde augustinus. libro de h. ar. diffiniens peccatum mortale dicit. **E**spresso incommutabili bono rebus mutabilibus adherere. unde math. x. Qui amat patrem aut misericordem plus quam meum est me dignus. aut qui amat

Capitulum

Quintum

filiu aut filiam super me non est me dignus. **S**ecundo contra hoc preceptum faciunt qui a amore aliquae personae ut adam respectu eius et malo amore capti respectu personae dilectae ne personam tales contristent negligunt dei preceptum et contra ipsum faciunt dei beneplacitum non curantes. **T**ertio quod timore alicuius personae ut servi appeter dominos deo obedire in preceptis obmittunt. et sic creatura vilis creatori pretiosissimo propinunt. **E**x dictis patere posse fuit doctorum quedam regule et sic tercia in ordine. **Q**uicquid committitur vel obmittitur contra preceptum dei vel ecclesie vel legis naturae vel superioris. si talia precepta sint de necessitate salutis. vel contra votum solene vel priuatum. vel contra iuramentum licitum. semper est mortale peccatum. **Q**uia est dictum. vel factum. vel concupitum contra legem eternam. **S**ic enim diffinit Augustinus. et alleget in primis. libro xxxv. **Q**uoniam vero contra tunc non oportet quod sit mortale te patitur; quod talia sub dei mandatis preceptuis continetur. **A**lia regula est contra vicem. **Q**uoniam aliquid fit contra conscientiam vere vel false dictatem aliquid esse mortale est mortale peccatum. quod est spreto vere vel interpretatione immutabili bono rebus mutabilibus adherere. ut tertius augustinus.

Primum

Preceptum

diffinit peccatum mōrleī de li-
bero ar. a est cōtra tertiam ex-
posicō nem & contrā aplūm rō.
xiiij. Qui discernit si māducaue-
rit dānatus est. quia nō ex fi-
de glō. id est scđm conscientiā.
vnde cōscientia erronea ligat
non inquātum erronea sed in-
q̄tum cōscientia. Item w̄l q̄
facit cōtra cōscientiam formi-
dātem probabiliter. w̄l dubi-
tatiē an aliquid sit mōrle. tūc
semp est mōrle peccatum. Rō
aut̄ non sit contra cōscientiam
adhuc pōt̄ esse mōrle si oscien-
cia non sit satis instructa & suf-
ficiēter. Vnde est regula m̄grā-
lis. dubitās de aliquo an sit il-
licitū. a stāte dubio illud agēs
peccat. Sed hāc regulam ex-
ponit Cācell. parisiēn. Johā. de
gersona tractatu de pollucone.
vna cum wilh. altib. dicit Intel-
ligēdam esse de dubio tali qđ
est vñtemens & magis. aut eq̄
saltem inducit mētem credere
qđ mortale est illicitū sicut qđ ē
licitum. ymo albt̄ adhuc faci-
lior est. Secus est vbi mens
plus inclinatur et iudicat qđ ē
licitum qđ illicitum. qđ uis non
habeat vsqueqq; certitudinē
evidētem aut fixam. quia nec
hoc ip̄m requiritur. Item Cā-
cell. in de vita aie dicit istam re-
gulam: exponēs se discriminē
peccati mōrli. peccat mōrli;

Capitulū

Quintū

debē intelligi nō de oī dubio.
sed de probabili et vñtementi.
probatur p̄ illud Eccl. iii. Qui
amat periculum. peribit in illo
Exemplū ponitur de sciēter po-
nēte se dormitū ap̄e serpentes.
qui se peccato committit in tori-
cōis. Pro intellectu talū fūt̄
nōnde regule. xiiij. quas ponit
in diuersis locis. Cācell. in flo-
rib⁹ regulari in oratione. Et li-
bro. iii. de solacōe theologie
Prima equitas quam nomiat
ph̄us epykeyā prepōdeat iu-
ris rigor. Est aut eq̄tas iusti-
tia p̄fatis omnib⁹ circūstātijs
particularibus. dulcore miseri-
cordie tēpēata. hoc intellexit q̄
dixit Ip̄e etiā leges cupiūt ut
iure regātur. Et sapiens. noli
esse iust⁹ nimis. alioqui summa
iusticia. summa iūsticia fit. & p̄s.
Omnia mādata tua eq̄tas. dei
scr̄idē cū eq̄tate pensāda. Se-
cūda. ambulādū ē in via virtu-
tū doctrīa. via regia ut nec stri-
cti⁹ fiat dei mādatū. nec lati⁹
qđ ip̄e mādauerit. qđ uis inde
sumē possint aliq. à malicie. ve-
lamē. aut ecōtra in desperacōe;
corrue. non tñ oīb⁹ p̄ oītēpo-
re a loco p̄dicādā assēim⁹ quā-
lib⁹ vñtate Tertia. bōr̄ mētū
est ibi agnoscere culpam vbi
culpa nō ē. agnoscere inquā
non per assēnum firmum. hoc
enīstultū periculofumq; foret.

liliq; no de oī dūtio.
obabilit volement.
r p illud Eccl: in quā
iculum, peribit mīlo
vinitur de sc̄iter p
mīlo ape serpentes.
o committit int̄vē
intellectu talū fūt
ule tñ: quas ponit
l oas Cacil: in Ro
lar moralium. Eli
e isolatoe theologe
quias quam nomia
vkerā prep̄dātū
Est aut eq̄tas iusli
mmb; circūlātūs
bus. dulcore mīli
ata hoc intellexit q
nīl qas cupiūt ut
ur. Et sapiens noli
mīlo alioq; summa
i iusticia sit et p̄s.
data tua eq̄tas do
cōtate pensada. S
bulūdū em via virtu
la viare regnat nec sū
t dei mādatione (an?
nādauert. q̄uis inde
offit. alioq; a maluine
ut coitam de p̄ract
nonm̄ oib; p̄cipi
o p̄dicāda affem⁹ qu
tati. Ter habet mīlo
agnoscere culpm⁹
oē. agnoscere mīlo
allenfum firmum. h
i p̄cūlōfum; p̄fuit.

Prīmū

Preceptū

Sed sic ut doleat. à p̄mitēat
hō postmo dū quasi veraciter
i culpa teneretur. hoc intelligi
tur de p̄teitis. **R**atio dicti ē q̄
certissimū est q̄ sine dei gratia
damnati sumus. **E**t q̄ nullus
omnīmodo certus ē le eē i gra
tia. nihilq; nostrū est a nob̄
mīsi pccā. **Q**uarta. loquēdo de
futuris agibilib? vel credibi
libus. nō reputetur culpa vbi
culpa nō ē. alioq; causaretur
erronea cōscia hic. cōtū quā si
aliquid attēptetur fieri iā cul
pa est si fluctuet anim? **Q**uin
ta. sub hac dubitacōe fluctuās
velut ad vtrūlib; nesciēs quid
acturus fit. **C**ōfiliū est ut non
agat. q̄ exponeret se discrimi
quo casu certū h̄eat q̄ peccet
Sexta. si vis q̄c q̄ secur⁹ age
re. certus sis illō eē bonū. neq;
virtuti cōtrariū. **S**ed refert q̄
certitudine. sufficit nēpe certi
tudo moralis q̄ ē īfīma. nec ex
igitur secūda certitudo supna
tuālis q̄ est nobilissima clare
euīdētie. prout vīdī de⁹ ī glo
ria. nec p̄phalis reuelacō ut ī
prophēcie dono. nec adlxrētie
q̄ dīne auctoītati mītitur. ut i
articul' fidei a sacre scriptuē
. nec tertia certitudo exigit na
turalis q̄ h̄etur ex demonstracio
ne ut p̄ma p̄ncipia. **E**st autē
moralis siue cūlīs certitudo
q̄ tāgitur ab aristotele ī pñ

Capitulū

Quintum

cipio ethicoꝝ cūiū sentētia ē
disciplinati esse ī vnaquaç
re certitudinem q̄rere iuxta ex
igētiā mateie. **E**que enim vi
cōsum est inquit persuadētē
querere mathēticam a mora
lem demonstrare nō enī cōfur
git certitudo moālis ex euīdē
cia demonstracōmis. sed ex pro
babilib? cōiectuis grossis a fi
guralib? magis ad vñā partē
q̄ ad alterā. **H**ec certitudo mo
ralis sufficit ut vel nō sis ī pec
cato dū facis qđ ī te est. id est
dū bñ vteris domis iam habi
tis. aut saltem pccēm nō īcur
ris nouū p̄ temeītate. **E**xēpli
gracia ī celebrando orta est
enī ex diligentia tua prepara
cōis excusatio. **S**eptīa regu
la certitudo moralis p̄ doctri
nā colligit altero triū modorꝝ.
quoꝝ vñ⁹ proueit ex alteri⁹
auctoritate. aliis ex p̄pria eru
dīcōe. tertius ab exp̄imentali
certitudine. sub primo vñiunt
īspientes aiales q̄ aut nō
habēt claram siue cōplexionis ar
momā. vel alia gratiam gratis
datam q̄ faciliter cōcipiūtur
agenda ab eis qui scripturas
intelligūt ut aug⁹. **T**ales ab
alijs recipere habēt itēgen
tiā scripturaz. a alijs credere
a obedire frācōrib?. **S**ub se
cūdo sūt p̄ficiētes a rāconales
qui prouemūt sc; ex propria

Prīmū

Preceptū

eruditōe. et oritur hic modus nutriturq; ex studiosa perscrutacōne diuinorū mādatorum in sacra scriptura contētorū. q̄ legi debet puro fidelia integro corde. **S**ub. iii. sunt perfecti a spūales. sc; s; experimētali cōfuetudie de qb; aplus. **S**piritualis hō oia iudicat. et ipē a nomine iudicatur. **E**t alibi dicit. nihil dulcissimū q̄ respicere ī mādatis dei. habētes enī virtutū habitus. ex eisdem inclinātur ad recte iudicandū de agibili. b; eoz. non ex habitu sciēcie solū. sed ex naturali virtutis īclimacōe puto q̄ religionū īstituēdar p̄ncipalis causa fuit auctoritas regimis cui obediētia p̄staētūr plus q̄ p̄prie rācōi q̄ ī plūmis dubia est valde et debilis et incerta. hūana ei agibilia tātam habet variabilitatem. dicente aristot. et teste experientia ut visu magis q̄ arte cōstare videātur. **O**ctaua ē. certitudo mōalis nō semp scru-
pulos omnes abicit sufficit ut contemnat vel super; sic opan-
do quasi non sint. **E**st aut. scru-
pul; i; p̄posito vacillacō. seu du-
bitacio quedā cōsurgens cum
formidine ex aliqbus cōiectu-
ris debilib; et incertis. alioqui
si ex vñmētibus argumentis
et probabilioib; p̄ hac partē
q̄ p̄ alteā dubitacō cōsurgere;

Capitulū

Quīntū

Tā nō scrupulus sol? vel leuis dubitacō cū trepidacōne dici opt; h̄ moralis de trāsgressiōe certitudo. **N**ona regula ē: mōlis certitudo. nō pōt sub vna re gula tradi q̄ sufficiat ī oī casu oscientiā a gētis reddere securā se nō deliq̄sse. id ex euētu rex p̄pēdi sepi; solet. ppter ea cōstituite sūt ī figuā tres ciuitates refugij. fides. spes. caritas. otinentes lauacō peccati. et immūtatis ashū. q̄ten; par cōturbata. p̄ ea q̄ se fecisse formidat hō. reformatur. **D**ecia regula ē. oī ages cōnoscientiā. edificat ad gehēnā si oscia sit fixa. q̄ id qd agitur est mōle. vel vñmale solū. qñtum est ex pte vñ; cīrcū statie q̄ ē facere otra osciēciā si oscia īudit illud solū ēē vñ male. **V**ndeā. exponere se p̄culo p̄cī mōlis ē p̄cīm mōtale. vel sic agere incertū. et di mittere certū ī materia mōli ī p̄cīm mōle. si tale sit incertū q̄ sit mōle nō solū p̄ cōiecturas leues. à ex suspicōne trepida. à scrupulosa p̄ueniēte ex nimio timore cadēdi ī via dei. h̄ intelligitur dū tale ē vñmen ter et p̄babilit̄ īcertū eq̄ sic op̄positū vel magis. tūc enī illud qd agitur non carebit mōli culpa alit nō oportet. idem dicit altisodoreb; albtus adhuc est benignior ī libro de hōie

Primum

Preceptum

ubi sic querit utrū conscientia semi
per obliget ad fatidū. **P**ropter hinc
preiudicō loquēdo dicim⁹ qđ
non obligat ad fatidū nisi
sit ut opinatum. vel ut creditū.
vel ut scitum illud qđ est in co-
scientia. **E**t tunc obligat siue co-
scientia sit eronea siue non er-
ronea. nō autē obligat sed; eū
dem si est ut dubitatū aut ut
ambigū. **D**uo decima regula
est. cōsiliū salubre est frequē-
ter agere cōtra scrupulosos. le-
ues. et trepidos. citādo eos ad
aliorū iudicium. qđ ex consue-
tudine fiat hō robustus. solid⁹.
et tranquillus in exercitō spūali.
Exēplum in dominicarib⁹ et
funibularijs. **T**redecima ī nul-
lo casu ē pplexus aliq̄s īter
duo peccātū ei pateat exitus
absq̄ nouo peccāto. nā si iuraue-
rat quispiam se occasurū petrū
īnocētem. nō occidat eū. ipse
nō peccauit nouiter sed iā pec-
cauerat iurādo. **S**i autē dicit
sibi conscientia eronea qđ ppetr⁹ ī
nocens est statū occidens
ab eo. dimittat hāc conscientiam. et
liberatus ē. **S**i postremo īci-
dāt duo pcepta mē possibi-
lia ex culpa sua agat id qđ de-
se est magis obligatorū. et a
nouo peccāto īmūnis existet.
8 **D**ubia pluā hic occurrit.
Prio qđ hō tēatur diligere de-
um sup oīa. r̄m̄io qđ non sp a

Capitulū

Quintum

p semp. qđ est pceptū affirma-
tiū. racō est. qđ actualit̄ deū
diligere sp es̄ ī possibile apt̄
hūanam infirmitatem. nccita-
tē a apt̄ multa īpedimēta.
dic. tñ scotus ī. iii. di. xxxvij.
qđ ad actualiter implēdū ob-
ligat dieb; festiū. **I**ta qđ om̄i
die festiū. et potissime dñicis
dieb; et ī principalib⁹ festis
tēatur hō se recolliigere. et deū
sup oīa actualiter diligere. ut
patebit de sc̄ificacōe sabbati
clari⁹. **E**t licet p tūc teneatur
ex pcepto. tñ om̄i momēto te-
nē pccā vitare. et bñ agere.
Et forte nimis īchristianū es̄
siue foret non q̄t die demane
saltem aliquiliter cor ad deū cō-
uertere. **E**t q̄uis prepeditus
legitt̄ excusetur de audientia
missē īterdū die dñico. tñ nū
qđ videt q̄s excusari qui ī die
tali teneatur dū diligere sup
om̄ia. qđ solo corde impleri p̄t.
vnde dicit **S**cotus ī. iii. di. x
xvij. si aliq̄ nccitas excusat ab
execucōne audientie missē do-
mīnico die. nccē est supplere ī
aliquo equalēte. ut salte die il-
lo deputato ī sp̄ali cultui di-
uino aliq̄s act⁹ h̄eatū relat⁹
īmediate ī deū ad ei⁹ reuerētiā.
Dubitatur secundo an pre
ceptū hoc de dilectione ī via
possit impleri a nobis. **R**īm̄io
sc̄d; tho. ī libro de perfectiōe.

Prīmū

Preceptū

spūalis vite. **T**riplex ē grad⁹
dēū diligēdi. **P**rīm⁹ ut diligā-
tur quātum diligibilis ē. a h⁹
a solo deo attingitur. **H**acō. qz
simpliciter īfīnīte bon⁹ diligi-
bilis a amabilis ē. a sic nec ī
patria a creatura quacūqz di-
ligitur. **S**ecūdus ut diligat̨
dēū scđm totā virtutē alicui⁹
diligentis. a sic solū ī patria
a nobis perficietur. **E**t ad hoc
hic suspirare debem⁹. ibi enim
oia nostra sc̨ cor id ē intentio.
mēs id ē intellect⁹. aia. id est
ois nr appetitus. et fortitudo.
id est exteriora nostra tōlīt ī
dēū ferētur dilectiue. **T**ertius
g̨dus ē dēū diligēdi sic exposi-
tum est tripliciter hoc precep-
tum. a sic ī via īplei potest.

i **D**ubitatur. iñ. an dēum pl⁹
amare deberes si p te solo mū-
dum creash. redemiss⁹. et glori-
ficaturus esset te solū ī p̨ria.
a nō alijs vel p alijs hec facer;
vel factur⁹ ess⁹. **H**e hugo libro
soliloquij sua vbi homo cū sua
aia loquitur. **R**đ. vmo plus. qz
plura sic singulis cōtulit. nam
aia dicit. Ecce vīce dilectū et
electū diligō. **S**i hāc hui⁹ di-
lectōis mee īuriā pacior qz so-
lum diligēs sola nō amor. vbi
respođ; hō. **C**ause aia ne qđ ab-
fit nō spōsa sed meretrix dica-
ris. si muneā dātis. idē dei bñhi
cia pl⁹ qz amantis affectū dili-

Capitulū

Quīntū

gas. **E**t post hoc oñdit qz tria
velut arras quasdam quelibet
aia a dō spōlo suo recepit. **P**ri-
mo quedam cōmūnīt. **S**ecū-
do. quedā spēaliter. **T**ercō que-
dam singularit. **C**ommūnīt.
ut celum a terram et eoz orna-
tum quo p̨ticipat̨ pisces. aues.
a bestie. **S**pēaliter. intellectū.
memoriā. voluntatem. dñnum
terre. redemp̨cōem in passiōe
et glorificationem. **S**ingula-
riter vero qz ī vtero mortuus
non fuisti. qz peccātem te exspe-
ctauit. penitenciā dedit. et immu-
merabilia alia. **C**ommūnia. fina-
lītē deus ppter te creauit. que-
lītē deus amet. plus tamen te.
qz ī tuum obsequium. qz si de-
us non creasset. quot oblecta-
mētis careres. **S**pēalia ppter
se ī via fecit ut p̨ solitatem si-
ne qua nullus homī iocūda ē
possessio p̨ proximos hōies ha-
beres. **I**n p̨ria vero quot īdici-
bilib⁹ careres gaudijs si sola
saluareris. pl⁹ ergo tibi oculūt
alia diligendo. qz si sola amare
ris. nec putes dist̨hi dēū qz ī
fīnit⁹. nō minus te diligit. plu-
res diligendo. omnia enim ut
ait apl⁹ us nrā sūt. lxc ē sentēcia
ibi hugo. **O**r̨to vīde dū est k
qz rōbile fit dēū diligere super
oia. et qz teneam̨. **P**rio qz sim-
pliciter sume bon⁹ ē. vmo hōitas
ip̨a. et sic ē amabilis īfīnīte

Primum

Preceptum

et desiderabilis. ideo si possibile est in infinite a nob diligit? foret. vnde br. de dilige deu. In qualibet alia affectione nostra oport; seruare modum. et terminum constituerre ultra quem ascendet fieret affectio vituperabil. ut p; de dormitione. et vigilia. gaudio. tristitia. et sic de simili bus aie passionib? In dilectione aut dei per quam maxime attingimus fine nostrum ultimum non pot esse excessus. Item naturale est ut bonum diligatur. et melius amplus. ergo optimum sume diligendum est. demonstracio enim naturalis ista est. Et hoc secundum bonitas divina debet esse finis et causa nostre dilectionis. sed oia quod in sequentibus dicentur debent esse occasionses et cause efficientes ammonentes nos ut deum. propter seipsum finaliter diligamus. Et propter hoc solum. quod bonus est.

Secunda racio. quod ipse prior dilexit nos. et plus quam nos ipsos diligam. quod secundum augustinum. de katholice. ad dis rudibus nulla maior est ad amorum in uitatio. quam per ueire amorem. Et nimis durus est quod preimpeditem dilectionem remittare negligit. dilexit enim nos deus infinite. perfectus miseros. dilexit eternaliter. dilexit nescientes et resistentes.

Eph. 1. 4. deus cum diues est in misericordia. propter nimiam caitatem suam quod

Capitulu

Quintum

dilexit nos. et cum essemus mortui peccatis. misericordia eius nos in Christo Cuius gratia salutis est. Joh. iii. Sic deus dilexit mundum ut filium unigenitum suum daret. ut omnis qui credit in eum non perireat. sed habeat vitam eternam.

Tertia racio. quod prius non est amplius quam paretes carnis. eo quod deus nos et paretes creavit ut dicit dominus. I. c. xv. vnde cum naturale sit ius et dominum parientes diligere. plus deum tenem diligere. perpendam quanta beneficia ostulit in singulis membris corporis et poteris animae de quibus si oculis prouati a medico gressis institutis recipemus gratia valde essemus ei. unde post ei dilectio exhibenda est quod totum corpus dedit.

Quarta. quod non gubernatur enim regit. et protexit. multum diligitur rex optimus reges. ergo summe diligatur qui celum terraque et omnia elementa optione ordine regit propter homines electos potissimum regem. viii. scimus quoniam diligentibus deum oia cooperatur in bonum. nam secundum augustinum. deus mala fieri non sineret nisi meliora inde eliceret. Item multum diligitur praefamilias quod regendo cibaria et necessaria misstraret. plus ergo diligendus est quod propter nostrum comedendum oia creauit. omnia enim secundum apostolum nostra sunt

Prīmū

Preceptum

Angeli nūc mīstrādo. tandem
in patria cōletādo. mala etiam
aperte nos in bonum vertūtūr.
magnum beneficium q̄ generale;
influentiam nobis & alijs aperte
nos irradiat. quā scđm greḡ.
si ad instans subtraheret: in nīc
hilum oia fluenter. Quinta q̄
noster redemptor est. Qūntum
enī nobis bonū in hoc contu
lit. qui eram? in captitate dy a
boli. morti eterne addicti. p̄cō
carētes redemp̄cōis. quos p̄ fi
liū suū vīgēmū dilectissimū
sibi p̄ eius vitam perfectissimā.
p̄ mortē crucemq; redemit. Qui
rō. viii. Propri o filio suo non
pepercit sed p̄ nobis omnibus
tradidit illū. Et q̄uis omnia
dei benefitia sīnt īnumeabilia
multitudine. et inestimabilia
magnitudine. crebro p̄ oculū
cordis tenēda velut scintille dī
uine caritatis ad nos calefati
endū apta. Ea tñ que moriēdo
pertulit tanq; ī gens ignis de
bet nos maxie mouere ad de
um diligendū. Sexta. q̄ sua;
presentiam verissime quotidie
ī eukaristie sacramento cum
ymolatur porrigit patus nos
exaudire amplius q̄ si oculis
viderem? dirctē corporeis. He
ati inquit q̄ non viderūt & cre
diderunt. ait enim de hoc. Ego
vobiscum sū vsq; ad cōsummati
onē seculi. math. vltō. Sep

Capitulum.

Sextum

timo q̄ pmisit se diligentibus
pmūmerco gitabile. Quia jo
hā. xij. Si q̄s diligit me ser
monē meū seruabit. & pat̄ me
us diligit eū & ad eū veniem⁹
& māsonem apud eū fatiem⁹.
qd eit in patria perfectissime.

Capitulū. vi.

Quāto hic mādatur a
nobis seruitus deo ex
hibenda a nostro cor
pore. hoc enī xp̄s ostendit cū
dixit math. iij. Dñm dēū tuum
adorab & illi soli seruies. Vbi
primo vidēdū de racē seru
tutis corporalis qua; deo tene
mur. & quot sīnt quib; corporā
liter deo seruire debemus. Se
cūdo cur illa facēre debemus. &
qñ. Ter cō quī cōtra hoc fatūt
Quo ad prīmū nōndū q̄ scđ;
iero. i primo mādato precipi
tur latrīa. id est seruitus adō
cō seu reuerētia & honor deo so
li exhibēda. Et hoc fit corde per
fide; spēm. & caitatē. Sed cor
pore fit sicut in precedēti capi
tulo dictū est. Reb; vero alijs
p̄ plura alia. Et de tali dicē. tho.
2.2. q̄ lxxv. gradō a cō duplex
est. vna īterior ī vera mentis
deuotione. Alia exterior ī cor
poris exhibicōe. que fit alicui
tanq; supremo omnium dño. &
talis cult⁹ ē soli deo debit⁹. q̄